

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného L. B., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2011 v Bratislave dovolanie obvineného L. B. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. P. Š. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 5. októbra 2010, sp. zn. 5 Tos 134/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam s použitím § 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. dovolanie obvineného L. B. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 25. februára 2008, sp. zn. 2 T 27/2008, bol L. B. uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pričom s použitím § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť). Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. marca 2008.

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 14. júla 2010, sp. zn. 2 T 27/2008, vyslovil podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., že sa podmiennečne odsúdený L. B. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil, a preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom vo výmere 6 (šesť) mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2

písm. a/ Tr. zák. ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave uznesením z 5. októbra 2010, sp. zn. 5 Tos 134/2010, sťažnosť obvineného L. B. proti vyššie citovanému uzneseniu okresného súdu podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený L. B. (ďalej tiež „dovolateľ“) písomným podaním zo dňa 11. apríla 2011, doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 13. apríla 2011, prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. P. Š. (plná moc založená v spise na č. l. 116) dovolanie.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Galante, ktorý uviedol, že dovolanie je potrebné považovať za nedôvodné, lebo neobsahuje ani jeden z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.). Z tohto dôvodu preto nebolo ani účelné postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. odstraňovať nedostatok podania spočívajúci v tom, že dovolateľ v rozpore s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. neuviedol konkrétny dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., hoci je povinný tak učiniť.

V zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. možno dovolanie podať len proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 (*uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2007 pod por. č. 19, str. 20 a nasl.*), skonštatoval, že rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Tr. por. rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie, alebo bolo upustené od potrestania,
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby,
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania,
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu,
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia,
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
7. uznesenie súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu – § 334 ods. 4 Tr. poriadku,
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

V odôvodnení ďalej okrem iného najvyšší súd uviedol, že Trestný poriadok síce nevymedzuje pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až § 392 (o dovolaní) je logické prijať záver, že uvedený pojem naplňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej či druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil. Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narušovať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in merítum. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prejednať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Vychádzajúc z vyššie uvedenej rozhodovacej praxe, od ktorej niet dôvodu sa odchýliť ani v tomto prípade, najvyšší súd konštatuje, že dovolaním napadnuté rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného L. B. v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu

odňatia slobody a premene tohto trestu na trest nepodmienečný nie je rozhodnutím vo veci samej, a teda nie je rozhodnutím, proti ktorému je dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. prípustné.

Napokon treba uviesť, že vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa napokon premietlo aj do novely Trestného poriadku zákonom č. 262/2011 účinnnej od 1. septembra 2011, v ktorej ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. taxatívne vymenúva rozhodnutia, proti ktorým možno podľa § 368 ods. 1 Tr. por. podať dovolanie. Z ustanovenia § 567 ods. 2 tejto novely Trestného poriadku pritom vyplýva, že na konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch sa použijú ustanovenia Trestného poriadku podľa nového predpisu účinného od 1. septembra 2011.

Trestný poriadok v § 382 upravuje podmienky, za ktorých dovolací súd dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí odmietne bez preskúmania veci. Neprípustnosť dovolania tu ale ako dôvod na odmietnutie veci na neverejnom zasadnutí výslovne uvedený nie je. Najvyšší súd preto na odmietnutie neprípustného dovolania obvineného L. B. analogicky aplikoval § 382 Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková